

GEREKİRSE TEK YAPRAK; AMA MUTLAKA

16 MART

Türkiye tarihi iki 16 Mart tanıyor. Birincisi, Ulusal Kurtuluş Savaşı yıllarının 16 Martı, İstanbul'un işgal günü, ikincisi ise, bundan yarım yüzyıldan fazla zaman sonra yer alan 1978 16 Martı. Birincisinde emperyalist işgalcilerin katliamı, ikincisinde ise gerici-faşist güçlerin katliamı var.

16 Mart 1980'de bu iki 16 Mart'ı hatırlıyor ve emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede kararlılığımızı bir kez daha belirtiyoruz. Emperyalizme ve faşizme karşı, işçi sınıfımızın öncülüğünde en geniş ilerici-demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin önemi üzerinde bir kez daha duruyoruz.

16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi önünde girişilen ve ilerici öğrencilerin topluca öldürülme ve yaralanmalarıyla sonuçlanan faşist katliama cevap 20 Mart günü gerçekleştirilen genel direniş ile verildi. Emperyalizm ve faşizmin tüm saldırılarına cevap, demokratik güçlerin en geniş eylem ve cephe birliği ile verilebilir.

Ve verilecektir.

Nihat Sargın Genel Yayın Yönetmeni

Genel Başkanımız Boran, Çark Başak'ın ilk sayısında çıkan yazısında «Parti Gazetesinin İşlevleri»ni incelerken şunları belirtiyordu:

«Parti gazetesi, tüm örgütün tek irade, tek karar, tek eylem öznesi olarak hareket edebilmesi için gerekli bu fikir ve haber alışverişini, görüş ve kararların ortaklaşa oluşturulmasını sağlayan tek araç değilse de, önemli araçlardan biridir» ... «Parti gazetesi belli başlı yurt ve dünya olaylarını bilimsel sosyalist açıdan yorumlayarak vermek suretiyle parti eğitimine de katkıda bulunacaktır» ... «Parti'nin örgütlenmesini yaymak ve genişletmek alanında da Parti gazetesi önemli rol oynayacaktır».

«Gazetenin dikkatle okunması, mümkün olan en geniş ölçüde dağıtılıp satılması, abone kaydedilmesi Parti üyelerinin görevleridir. Ayrıca üyeler ve Parti sempatizanı okuyucular gazetenin gönüllü muhabirleriymiş gibi, kendi yörelerinden gazeteye haberler, röportajlar, çeşitli sorunlar üzerine incelemeler göndermelidirler. Yerel parti örgütleri, çalışma ekipleri bu haberleşme ve yazışma işlerini düzenlemede yardımcı olcaktadırlar. Ülke yüzeyine yayılmış böyle

bir haberleşme şebekesinin oluşması, hem yukarıda sözünü ettiğimiz parti içi bilgi ve fikir alışverişine, merkezle çevreler arasında ilişkilerin geliştirilmesine, hem de ülke gerçeklerinin daha yakından, daha somut ve ayrıntılı olarak öğrenilmesine hizmet edecektir».

«Çark Başak bütün bu düşünce ve umutlarla yayına başlamaktadır. Başarısı tüm Parti üyelerinin elbirliğine, gönüllü çabasına, maddi manevi katkısına bağlı olacaktır».

Belli bölümlerinden alıntılarla özetlemeye çalıştığım, tümü tüm parti üyelerimizce bir kez, bir kez daha okunması gereken bu yazısıyla Boran yol-
daşımız, Genel Başkanımız ve önderimiz olarak Parti gazetesinin işlevlerinin önemine dikkati çekiyor, düşünce ve umutlarını dile getirirken Çark Başak konusunda bizlere, hepimize düşen görevleri de hatırlatmış oluyor, bir anlamda hepimize direktif veriyordu.

Bugün, beşinci yayın yılına girerken dönüp geriye baktığımızda, bu düşünce ve umutları gerçekleştirdiğimizi, direktifleri başarıyla yerine getirdiğimizi söy-

İlk olarak sürelerde gecikmeler, aksamalar kendini gösterdi ve sonuçta, Çark Başak adeta ne zaman çıktığı belli olmayan, «tarihsiz» bir dergi durumuna geldi. Dahası, çıktığı zaman da, üstünde yazılı sürenin olay, hareket ve haberlerini iletip buna dayalı yorum ve değerlendirmelerle gereksinimleri karşılamayan, bu yanıyla da, asıl bu yanıyla da tarihsiz bir dergi görünümünü aldı.

Bunda topluca eksikliğimiz var. Genel Merkez'de çalışan görevliler olarak gereken dikkat ve titizliği gösteremedik. Diğer yandan, vaktiyle başlamış ve adım adım gelişme durumunda bulunan, Örgüt'ten haberler ve buna bağlı yorum ve değerlendirme akışı da, derginin cı-kış tarihlerindeki önemli gecikmeler, bunun ister istemez yol açtığı «eskime» dolayısıyla yararlanamama sonucu, giderek kesilme noktasına geldi.

Nihayet öyle bir durum ortaya çıktı ki, Çark Başak'ın çıkıp çıkmadığı, hatta çıkıp çıkmayacağı görüldü, tartışılır oldu.

Oysa, Çark Başak merkez yayın organımız. Ve merkez yayın organımız olarak Parti yaşamıyla birlikte yaşamını sürdürecekti, sürdürmekle kalmayıp ilk sayısında Genel Başkanımızın belirttiği görüş ve düşünceleri gerçekleştirmek üzere serpilip gelişecek durumda olmalıydı.

Şu anda «olmalıydı» diyoruz, ama olmalıydı sözcüğünü «olmakta» sözcüğüne çevirmek hepimizin görevi. Başta merkezdeki görevliler olmak üzere tüm üyelerimizin, aday üyelerimizin, hatta yandaşlarımızın görevi.

Bu görevimizi elbirliğiyle, Genel Merkez'den çalışma ekiplerine, üyelerden yandaşlara kadar, elbirliğiyle yerine getireceğiz. Çark Başak'ı Parti gazetesi olarak işlevlerini başarı ve geliştirir duruma getireceğiz.

Parasal sorunlarımız vardı, var ve herhalde olmakta devam edecek. Kağıt, baskı sorunlarımız var ve olmakta devam edecek. Gidercek zorlaşan koşullarda bu sorunlarımız da artarak devam edecek. Bunları biliyoruz, bilincimizde. Ama Parti gazetesinin varlığını sürdürmesi ve geliştirmesinin yaşamsal öneminin de bilincinde olmalıyız, hep birlikte.

Çark Başak her koşulca yenerek çıkamaz durumda. Ve çıkacak. Gerekirse tek yaprak, ama mutlaka.

1 MAYIS DAVASI SONUÇLANDI; Bir Yargıç Karara Katılmadığını Karşı Oy Yazısıyla Açıkladı

Gecen yılın 1 Mayıs'ı da daha önceki 1 Mayıs'lar gibi belleklerde tazeliğini koruyor. Öncekiler gibi anılardan silinmeyen ve silinmesine de olanak olmayan 1 Mayıs 1979'da, İstanbul 1 Mayıs Alanı'nda yapılacak gösteri Sıkıyönetim Komutanlığı'nca engellenmekle kalmamış, ayrıca 30 saat süreyle sokağa çıkma yasağı konarak tüm İstanbul halkı evlerinde hapsedilme-yere çalışılmıştı.

Bu karar protesto etmek üzere başta Genel Başkanımız Behice Boran ve merkez yöneticileri olmak üzere yüzlerce partili, 1 Mayıs sabahı evlerinden çıkarak 1 Mayıs Alanı'na doğru yürümek üzere Merter'deki DİSK binası önünde bir araya gelmişlerdi.

Bu sırada ortaya gelen resmi görevlilerce tartaklanan, yalanan ve insanlık dışı davranışlara maruz kalan yoldaşlarımız, gözaltına alınmışlar ve sonuçta Sıkıyönetim Mahkemesinde, sıkıyönetim kararına karşı gelmek suçundan hüküm giymişlerdi. Bu karar temiz eden arkadaşlarımızın davası Askeri Temiz Mahkemesi'nin 3. Dairesinde kesin karara bağlandı ve arkadaşlarımızın mahkumiyetleri «karar verilmesine» yontem, ilke, değerlendirme ve uygulama bakımından yasaya aykırı bir yön bulunmadığı gerekçesiyle ve üye Hak. Alb. A. Turan'ın karşı oyu nedeniyle OY ÇOKLUĞUYLA tasdik edildi.

Arkadaşlarımızın temiz nedeni olarak ileri sürdükleri üzere, Sıkıyönetim Komutanı'nın «sokağa çıkma yasağı» koymasının yasal dayanağına ilişkin olmadığı konusundaki savunmanın önceki ele alınması gerekirken, bu yapılmadığı için Sıkıyönetim Mahkemesi kararının bozulmasını isteyen, bu nedenle çoğunlukla verilen «onammas» kararında, karşı oy kullanan Hak. Alb. A. Turan'ın «Karşı Oy Yazısı» aynen şöyledi:

«Sıkıyönetim bulunan kamu düzenini yenil-dirmek ve yeniden işler hale getirmek amacıyla başvurulan bir yönetim biçimi olup Anayasadan

kaynaklanmaktadır. Davası konusunu olayın ortaya çıktığı tarihte İstanbul'da da mevcut olan sıkıyönetim 'temel hak ve özgürlüklere yönelik şiddetli eylemlerini önlemek amacıyla' ilan edilmiştir. Şu halde Sıkıyönetim Komutanlığının ilk ve en önemli görevi vatandaşların 'temel hak ve özgürlüklerini' herhangi bir şiddetle karşılaşmak-sızın rahatça kullanabilmelerinin sağlanmasıdır.

Dava konusu olaydan önce de bir kısım vatandaşlar İstanbul Taksim Alanı'nda 1 Mayıs İşçi ve Emekçi Bayramı'nda bir araya gelerek kendilerince kutsal olan bu günü birlikte kut-lamak amacıyla Sıkıyönetim Komutanlığına bas-vurarak izin istemişlerdir, Sıkıyönetim Komu-tanlığının görevi tüm önlemleri olarak vatandaş-ların bayramlarını sağlamak olduğu halde böy-le bir toplantıya izin vermemekle kalmamış ve belli bir süre sokağa çıkma yasağı da uygulamıştır.

Soniklar, Komutanlığın bu yasaklama kararın-ın yasal dayanakları yoksun anlademokratik bir karar olduğunun ve protesto etmek amacıyla sokağa çıktıkları, bunu metinlerden sayılan da-basesinde Anayasasaca kendilerini vermiş 'vatan-dışlarını uyuk bekçiliği' görevini yerine ge-tirmek için yaptıklarını söylemişlerdir.

Sıkıyönetim Komutanlığının sokağa çıkma ya-sağını içeren kararı gerçekten yasal dayanak-tan yoksun mudur? Herseyden önce bu nok-tayı araştırmak ve ortaya koymak gerek-mektedir.

1402 sayılı Sıkıyönetim Yasasının 3'ncü mad-desinin 1'inci fıkrasında yazılı olduğu gibi 'Ge-nel güvenlik ve kamu düzeninin gerektirdiği hal-lerde' Sıkıyönetim Komutanlığının sokağa çık-ma yasağı koyabileceği, anılan maddenin 1'de-bend ile gösterilmiştir. Kanun koyucu burada 'gerektiği' sözcüğünü kullanmıştır. Bu, başuna veya rasigale kullanılmış bir sözcük değildir. Genel güvenlik ve kamu düzeni sokağa çıkıl-ması yasaklayacak düzeyde bozulmalı ki, Ka-

mutanlık böyle bir önleme başvursun. Eğer ge-nel güvenlik ve kamu düzeni bozulmadık ve eylemli bir biçimde böyle bir eylem ortaya çıkmadık Sıkıyönetim Komutanlığının sokağa çıkma yasağı koyabilmesi, kanun koyucu tarafından öngörülmesi elverişli, yasanın bu maddesindeki anlatımın 'genel güvenliğin ve kamu düzeninin gerektireceği (veya gerektirebileceği) umulan hallerde' biçiminde olması gerektirdi. Kanun ko-yucu keyfiliğe kaçılmasını önlemek için 'gerek-menin' eylemli biçimde, diğer bir deyimle somut olarak ortaya çıkması koşuluyla getirmiştir. Şu hale göre sokağa çıkma yasağı ancak bunu za-rarlı duruma getiren koşulların varlığı halinde başvurulacak bir önlemdir.

Sıkıyönetim Komutanlığının bildirilerinden ise sokağa çıkma yasaklayacak objektif somut koşulların oluşmadığı anlaşılmaktadır; çünkü bil-diride aynen "... sorumsuz kişilerin zayıf bir ihtimal de olsa 1 Mayıs günü yapabilecekleri her türlü eyleme karşı güvenlik kuvvetlerinde alınmış önlemlere ilaveten" denilerek tüm ön-lemlerin alındığı sözülenmektedir. Demek ki 1 Mayıs günü herhangi bir olay çıkarması için tüm önlemler alınmıştır. Eğer bu önlemlere kar-şın o gün genel güvenlik ve kamu düzeni bozu-lursa ancak o zaman sokağa çıkma yasağı da konulabileceğinden bu yasağı önceden koymak, yasanın dışına taşmak ve yasanın verdiği yetki-yi kötüye kullanmak değilse en azından aş-maktır.

1402 sayılı Yasanın 3'üncü maddesine göre Sıkıyönetim Komutanının sadece yasaklama ka-rarı vermek yetkisine sahip olduğuna gözönüne alıp bu yasaklamayı gerektiren somut koşulların bulunup bulunmadığını, bildiriyi işçilerin yurtsever işçiler, yurtsever olmayan işçiler biçiminde hangi ölçüye göre ikiye ayırdığını, örneğin yasaklama kararını yazmak için kullanılan «kötü» ifadesini üretmek için emek vermiş olan işçilerin acaba hangi gruba dahil edilme-leri gerektiğini, yoksul bunlardan birisinin yurt-severler grubundan, diğerinin yurtsever olma-yanlar grubundan mı, veyahutta herikisinin bir-den mi yurtsever olmayan gruptan sayılması gerektiğini, öyle toprakları üzerinde yaşayan in-sanların mutluluğu için mal ve hizmet üreten her işçinin yurtsever sayılması için hangi nedenler bulunduğunu, tüm ilke hâlinin ve bu-nun gibi sıkıyönetim bölgesinde yaşayan halkın tüm katmanlarını 'kamu'yu oluşturdüğünü, 'dü-zenin' bu katmanlardan sadece bir veya birkaçı için değil, tümü için gerekli olduğuna, halk kat-manlarından bir kısmının temel hak ve özgür-lüklerini kullanamaması sonucunu doğuran bir uygulamanın, bu hak ve özgürlüklerini kullana-nın katmanlar zararına olduğu bozduğu, bu bozulmadan memnun olan katmanlar ile memnun olmayan katmanlar arasında kin ve husumet doğurduğuna, kin ve husumetin ise to-pum katmanlarını birbirinden daha çok uzak-laştırdığını ve bu nedenle de sıkıyönetimden beklenen amacın tümüyle tersi bir durumun ortaya çıktığını düşünüp değerlendirmeyen ve böylece «sokağa çıkma yasaklayan Komutan-lık kararının siyasi iktidarı elinde tutan serma-ye (faşist) sınıfı yaranan, işçi sınıfıyla emekçi yığınlar zararına alınmış politik bir karar» ol-duğuna yolunda ki savunmayı gözönüne almayan yerel mahkeme kararının esas bakımından ya-saya aykırı ve bu nedenle BOZULMASI GERE-KTİği düşünce ve inancından olduğundan hüküm onanması yolunda ki çoğunluk görüşüne kar-şıyım»

1 MAYIS 1980

İşçi sınıfımız, emekçi kitleler 1 Mayıs 1980'e ağır baskılar altın-da ilerliyorlar. Emperyalizmin ve işbirlikçisi tekeli sermayenin emek-çi halk kitlelerine yönelttiği saldırıların birinci yönünü, birbiri peşine yapılan devalüasyonlar, yükseltile fiyatlar, yapılan zamlar, işten çıkarmalar oluşturunyor. Yaşam emekçiler için günden güne zorla-şıyor, çekilmez bir hal alıyor. Saldırıların ikinci yönünü, demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanması ve faşizm tehdidi oluşturu-yor. Zaten kısıtlı olan demokratik ortam tümenden ortadan kaldırıl-mak isteniyor. Toplumun başına ya parlamenter görünümülü baskıcı-otoriter bir rejim tam olarak, ya da açık bir faşist diktatörlük bela edilmek isteniyor.

1 Mayıs işçilerin, emekçilerin uluslararası birlik, mücadele, da-yanışma günüdür. 1 Mayıs 1980'de böyle bir gün olarak sınıf müca-delesinin iyice keskinleştiği günümüz koşullarında önemli bir yer tutacak.

1 Mayıs 1980 pahallılığı, zamlara, işsizliğe, faşist baskılara karşı mücadele günü olacak. En geniş demokratik güçlerin birleşik eyle-minin örüleceği, dayanışmanın yükseltileceği bir mücadele günü olacak.

Tüm örgüt birimlerinin, çalışma ekiplerinin gündeminde olan başlıca konulardan biri 1 Mayıs hazırlıkları olmalıdır. Her örgüt birimi, her çalışma ekibi, görevli olduğu alanda en geniş birleşik eylemi sağlamak, bu birleşik eylemi işsizliğe, pahallılığa, faşist baskılara karşı yönelmek durumundadır. Burjuvazinin 1 Mayıs düşmanlığını alt etmek, 1 Mayıs'a konan yasak ve engelleri aşmak bu birleşik eylemin örgütlenmesi ile, uygun ve çeşitli eylem biçimlerinin geliştiri-lmesi ile olanaklı olacaktır.

1 Mayıs 1980'de bütün Türkiye 1 Mayıs Alanı'dır!

1 Mayıs'ta İstanbul Terkedilmeyecektir!

1 Mayıs için en geniş birleşik eylem!

Bu sloganlar aynı zamanda görevlerimizi de göstermektedir.

Parti; kitlelerin mücadelesinde öncü güç

Bilimsel sosyalist işçi sınıfı partilerinin varoluş nedeni, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin mücadelesini geliştirmek, güçlendirmek ve kapitalist sömür boyunduruğundan kurtararak sömürsüz toplumun kuruluşuna öncülük etmektir. Parti, kitlelerin mücadelesi içinde doğar, serpilir, güçlenir. Bu, karşılıklı bir etkileşimdir. Kitlelerin mücadelesi içinde doğan parti, kitlelerin mücadelesini etkiler ve yönlendirir. Parti, kitlelerin mücadelesinden güç alır ve kitlelerin mücadelesini güçlendirir. Bu karşılıklı etkileşim, kapitalist sömürün ortadan kaldırılarak tüm insanları, yaşadıkları toplumsal koşullarda tam bir eşitliğe ulaşmalarına kadar sürer gider.

İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi bir mücadele örgütüdür. Hem de başka hiçbir örgütte bulunmayan nitelikleriyle birlikte. Partinin bu özelliğinin en başında, kapitalist toplum koşullarıyla uyum anlamına gelebilecek hiçbir tutum ve davranışa geçit vermemek gelir. Bilimsel sosyalist partilerin şekillenmelerini, kendi toplumlarının içinde bulunduğu sosyo-ekonomik koşullar, o koşullara uygun mücadele araç ve yöntemleri ve toplumun kültürel düzeyi belirler. Ancak bu, görünüşte böyledir. Özü itibarıyla ise, tüm bilimsel sosyalist partiler ortak hedefe yani sosyalizme yürüyen ve kendi toplumlarının sosyalizme yürüyüşünün tarihi öncülüğünü yapan örgütlerdir.

Adı üstünde bilimsel sosyalist partiler, rastgele hareket eden örgütler değildir. Bilimsel sosyalizmin kılavuzluğunda, onun tarihi ve çağdaş deneyimleri ışığında, mücadele hedef ve yöntemlerini belirleyen, içinde bulundukları koşullara uygun mücadele araçlarını seçen ve mücadelelerinde daima kitleselliği gözetken örgütlerdir. Çünkü, sömür boyunduruğunu kıracak sosyalizmi kuracak olan, kendi başına parti değil, partinin önderliğindeki kitlelerdir. Bu mücadelede partinin rolü, kitlelerin mücadelesinin öncüsü ve kuramcısı olmaktır. Bu noktayı geçerken, kimi çarpıtmalara karşı oportünist bir görüşe işa-

ret etmekte yarar var: Evet, parti kitlelerin mücadelesi içinde vardır; ama bu, bütünüyle kitlelerin içinde bulunduğu koşullara teslim olmak, o koşullarla uyumlamak anlamına gelmez. Tersine parti, öncü rolünü başarabilmek için, kendi bağımsız varlığını titizlikle korumak zorundadır. Ancak bu, örgütsel düzeyde indirgenmiş pratik bir olgu değildir. Önce ideolojik düzeyi ve gelişkinliği ile bağımsızlığıdır; enternasyonalizme sıkı sıkıya bağlılığı ile bağımsızlığıdır. Ve nihayet, bağımsız ideolojisinin aldığı güçle politik mücadele hedeflerinin ve bu hedeflere ulaşabilmek için mücadele araçlarının seçimindeki bağımsız politik tutumu ile bağımsızlığıdır.

Bu anlamda, kitlelerin mücadelesi içinde yükseltilmesi ve zaferinin hazırlanması için partinin bağımsız varlığını korumak, partinin, üzerinde birçok titizlikle durduğu bir konudur. Çünkü partinin bağımsızlığı titizlikle korunmazsa, partinin kitlelere öncülük etmek ve onları sosyalizme götürmek olan varoluş nedeni de ortadan kalkacaktır.

Partiyi mücadele örgütü yapan bu bağımsızlığı parti birliği ile bütünleşir. Parti birliği, üyelerinin gelişkin bilincine doğrudan ve sıkı sıkıya bağlıdır. Partiyi parti yapan bu bilinçtir. Bu bilinçli uyumdur ve nihayet, bu bilinçten doğan kırılmaz disiplin ve yenilmez güçtür.

Partinin bu nitelikleri kitlelerin mücadelesi içinde gelişir ve güçlenir. Tıpkı, partinin kitlelerle olan bağlarının güçlendiği oranda kitlelerin mücadelesinin de güçlenmesi gibi. Ya da birlikte ifade edilirse, parti, kitlelerle bağ kurduğu, onların mücadelesi içinde kendini sürekli yenilediği ve kendi teorik özümlemelerini kitlelerin mücadelesi içinde, onların deneyimleri ile birleştirebildiği oranda, hem kendini, hem de kitlelerin mücadelesini geliştirip güçlendirir.

Parti için aslında, kitleler içinde olmak, onların mücadelesi içinde, o mücadelelerin doğru hedeflere yönelmesi için çalışmaktır. Kitlelere dışardan akıl verilecek sınıf mücadelesi yükseltilemez. Kuramsal olarak kitlelerin öncüsü olan

bilimsel sosyalist partinin, bu niteliğini yaşama geçirebilmesinin ve gitgide etkinleştirilmesinin tek ve vazgeçilmez koşulu, kitle mücadelesinin içinde olmak ve kitlelere bu mücadele içinde öncülük etmeye çalışmaktır. Kuramsal olarak öncülük, fiili hale ancak böyle bir uğruş içinde gelebilir. Kitle içinde olmayan, kitlelerle bağ kuramayan bir parti, ya da bir parti birimi, kendini kitlelere diletmez. Bu, tek taraflı bir olay da değildir. Kitlelerin mücadelesi içinde olmayan bir parti birimi, sınıfının en mücadelecisi insanlarını da örgütleyemez.

Bu nedenle parti, sadece kendi örgütlediği kitle eylemlerini yönetmek değil, kendiliğinden oluşan ve gelişen kitle eylemlerinin de içine girerek onları doğru yönde kanalizetmek görevi ile de yükümlüdür.

Kısaca, parti için her bakımdan yaşımsal olan, kitleler içinde olmaktır. Kitle mücadelesi içinde olmaktır. Parti böylece kitlelere kendi öncülüğünü kabul ettirebilir. Ve kitle hareketlerini, doğru mücadele hedefleri ve doğru mücadele yöntemleri ile zaferine yaklaştırır.

Bilimsel sosyalist öğretisi kuru bir dogma değildir. Çünkü temel kalkış noktası kitlelerin içine girerek, kitleler içinde kök salarak sömürsüz topluma doğru yol almaktır. Bu nedenle de, bilimsel sosyalist öğretisi kitle hareketleri içinde, kendini yeniden üretir, kitlelerin tarihi deneyimleri ile birleşip güçlenir. Kitleleri sorar ve köhnemiş yapıyı devrimci yoldan değiştirir. İşte parti bunun örgütüdür. Parti, bilimsel sosyalist öğretiyi kitlelerin bilincine yerleştirme ve onları örgütlemeye aracıdır.

Bilimsel sosyalist olmanın vazgeçilmez koşulu partiye güvendir. Çünkü partiye güven, bilimsel sosyalizme güvendir. Partiye güven kitlelere güvendir. Geliştirilmesi gereken bilinç, kararlılık ve mücadele azmi ve hırsı bu temel üzerinde yükseltilmektedir. Bu bilinç ve kararlılık görevlerin üstesinden gelmek, zorlukları aşmak ve her koşulda birliği korumaya çalışmak en önde gelen görevlerdir.

GENEL MERKEZ'DEN HABERLER

Yeni Merkez Büroları

Merkez Yönetim Kurulu'muz genel tartışmadan sonra Sonuç Belgesi'nde yer alan kararları yaşama geçirme doğrultusunda, Genel Merkez çalışmalarını daha etkinleştirilmesi düşüncesiyle bir dizi karar almış bulunmaktadır. Bunlar arasında, yeni merkez bürolarının oluşturulması, tüm yönetim kurullarındaki yedek üyelerin de, oy hakkı olmaksızın, kurul çalışmalarına katılması gibi kararlar öncelikle yer almaktadır. Son aylık toplantısında Merkez Kurulları İç Çalışma Genelgesi'ni de anıyoluyoruz. Daha önce Genel Sekreterliğe bağlı bir büro olarak organize edilmesi kararlaştırılan «Diş İlişkiler Bürosu» ile, şimdiye kadar «Kitle Örgütleri Bürosu Sekreterliğine» bağlı bir seksiyon olan sendikalar bölümünün bağımsız bir «Sendikalar Bürosu» olarak çalışmalarını yürütmesi ve bu iki büronun Merkez Yönetim Kurulu üyeleri arasında seçilecek sekreter yarımcılarının da Başkanlık Kurulu'nun çalışmalarında, oy hakkı olmaksızın, katılmalarını öngörümüştür.

Sürelî Yayınlarımızda

Yeni Düzenleme

Merkez Yönetim Kurulu'muz son toplantısında ayrıca, uzun süredir fiilen yayınına ara vermiş olan Görev Gazetesi için, seçim gibi özel durumlar dışında, yayınlanmasına son verme kararı alınmış; önemli gecikmeler gösteren merkez yayın organı Çark Başak için de yeni bir düzenleme kabul edilerek bu organın bundan sonra Genel Sekreteri «Genel Yayın Yönetmeliği» altında yayını sürdürmesi kararlaştırılmıştır.

Bölge Temsilciler

Toplantıları

Merkez Yönetim Kurulu'nun son aylık toplantısında aldığı karar uyarınca Sonuç Belgesi'nin yerel birimlerde daha iyi özümsemesi ve burada yer alan kararların birimlerde de partilerce bir an önce yaşama geçirilmesini sağlamak üzere, Mart ayının ikinci yarısında toplam 13 bölgede gerçekleştirilecek üzere Bölge Temsilciler Toplantıları düzenlenmiştir. Yurt çapında yapılacak ve tüm parti örgütlerinin katılacağı bu toplantılar için bölge merkezleri olarak İstanbul, Kocaeli, Antalya, Adana, Giresun, Kayseri, Tunceli ile Ankara, İzmir, Diyarbakır, Bursa, Çorum ve Çorlu seçilmiş bulunmaktadır. Sayılan merkezlerden ilk yedisinde 15/16 Mart tarihlerinde yapılacak olan toplantılar diğer altısında ise 22/23 Mart tarihlerinde gerçekleştirilecektir.

Aylık Rapor

Formüllerleri

Merkez Yönetim Kurulu'muzun daha önce aldığı, ancak araya giren seçimler dolayısıyla uygulamaya henüz geçilemeyen, Tek Parti Tek Cephe kararında da yinelenen, yukarıdan aşağı ve aşağıdan yukarı rapor mekanizmasının muntazam bir işlerlik kazanmasında önemli bir adım teşkil edecek olan «Aylık Rapor»ların hazırlanmasında kolaylık sağlamak üzere Genel Merkez'ce aylık rapor formüllerleri bastırılmaktadır. Yakın zamanda örgütümüze dağıtılacak olan ve toplam 14 sahife olan bu formüllerde raporda yer alacak bütün konular için özel bölümler ayrılmış bulunmaktadır. Buna göre, raporlar hazırlayacak ilçe veya il yönetim kurulumuz, geçen ay içinde yöredeki genel politik gelişmeler, cephe içinde yer alması öngörülen diğer politik hareketlerle birlikte yürütüldüğümüz çalışmalar, dışa dönük özgün parti çalışmaları ile yöredeki sendikâ, kitle örgütü ve genellikle işçi, köylü, emekçi halk kitlelerinin hareketlerini ve bu örgütlerde parti illerinin çalışmalarını raporun özel bölümünde belirtecekleri gibi, ayrıca parti için eğitim çalışmaları, çalışma ekpleri ve diğer örgütsel çalışmalar ile birlikte bugüne kadar üst kurul yazışmalarının önemli bölümünü oluşturan üye, özlük işlemleri, basın ve yayın durumu, mali durum ve bunlara ilişkin değerlendirilmeleri de raporun ilgili bölümlerine işleyebileceklerdir. Böylece tüm politik gelişmeleri ve parti çalışmalarını içeren rapor aynı zamanda üst kurulla yazışmayı gerektiren tüm konuları da birlikte kapsayacak olacaktır.

TEK PARTİ, TEK CEPHEYE DOĞRU

Merkezi Çalışmalar

Daha önce «Örgütülü Birleşik Güç Yenilmez» kararımız doğrultusunda yerel örgütlerimizce yürütülen güç ve eylem birliği çalışmalarını Merkez Yönetim Kurulu'muzun «Tek Parti, Tek Cephe» kararından sonra yeni bir ivme kazandı. Bir yandan örgütlerimizce ve büyük çoğunluğunda örgütümüzün girişimiyle, faşizme karşı ve en geniş anlamıyla «demokrasî» için çok taraflı güç ve işbirliği denemeleri kalıcı birliklere doğru yol alırken Genel Merkez olarak da buna katkıda bulunarak örgütleri sürdürmüştük.

Genel Tartışma sırasında Partimize yapılan ve kamuoyunda üçlü çağrı olarak tanıtılan başvuru yanıtlamamızla başlayan, resmi yazışma ve sözlü olarak sürdürülen görüşmeler, CEPHE perspektifi ile çok taraflı olarak yürütülmektedir. Temel ilkelere dayanarak vermiş karşılıklı inka yöntemini es geçtikçe bu çalışmalarda belirli bir mesafe alınmış bulunuyor. Öte yandan, Genel Başkanımız, Partimizin girişimleriyle DİSK Genel Başkanı üstünlük ile DİSK merkezinde bir görüşme yapıldı.

Bu çalışmalarla birlikte bilimsel sosyalist platformdaki örgüt ve hareketlerle de diyaloglar geliştirilmektedir.

Belçika Barış

Komitesinin Mektubu

Amerika'nın, NATO kanalıyla Batı Avrupa'ya yerleştirmek istediği Pershing II ve Cruise füzelerine karşı TSP ve Barış Derneği ile birlikte gerçekleştirdiğimiz eylemler dizisi hatırladadır. Bu eylemler arasında Partimizin başvurusuyla hazırlanmış İstanbul ve Ankara kapalı salon toplantıları ve sempozyumları birlikte diğer büyük illerimizdeki benzerleri ve afişler, posta kartları yer aldığı gibi NATO toplantısının yapılacağı Belçika'da yerel barış kuruluşlarının düzenlediği gösteriye katılmak da bulunuyordu.

Bu gösteriye Partimiz adına katılan ve bir konuşma yapan arkadaşımız ayrıca, gösteriye düzenleyen komiteye Partimizin dayanışma ve dostluk dileklerini iletir bir mesajımızı da götürmüştü.

CNAPD (Comite National d'Action pour la Paix et le Développement) andındaki Belçika Komitesi sekreterinden aldığımız yanıtlama yazısında «CNAPD ve Vlaamse Aktie Komite tegen Atomaanwapsen», Batı Avrupa'ya Pershing II ve Cruise füzelerinin yerleştirilmesi karşı ve Avrupa'da nükleer silahsızlanma doğrultusunda derhal görüşmeler başlansın için, 9 Aralık 1979'da, Brüksel'de düzenlenen oldukları gösteriye etkin dayanışmamızın «büyük takdirle» karşılandığı belirtilmekte ve «dayanışmaz, gösterinin başarısına katkıda bulundu» denilmektedir.

Belçika basınına olaya ilişkin değerlendirmelerin etkin sunulduğu belirtilen yazıda, daha sonra «Bu yeni ve giderek keskinleşen uluslararası gerilim günlerinde silahsızlanma, barış ve uluslararası işbirliği yolundaki eylemlerinin «artan bir yoğunlukla sürdürüldüğü» kaydedilerek «barış hareketlerinin uluslararası bir düzeyde eşgüdümlemesi»nin «her zamankinden daha zorunlu hale geldiği» ifade edilmekte ve mektup, dostça selam ve dayanışma duyguları iletilerek son bulmaktadır.

Boran ve Dinçer

Sıkıyönetim

Mahkemesinde

14 Ekim seçimleri öncesinde Partimiz adına yapılacak radyo ve televizyon konuşmalarından dolayı Genel Başkanımız Behice Boran ve Merkez Yönetim Kurulu üyesi Dinçer Doğu yoldanımız hakkında Ankara Sıkıyönetim Mahkemesinde dava açılmıştır.

Dinçer Doğu'nun, konuşmasıyla 142. maddeyi ihlal ettiği gerekçesi ile açılan davada ilk sorgu safhası tamamlanmış bulunur.

Genel Başkan Boran hakkında ise gerek 2 Ekim, gerekse 13 Ekim günleri yaptıkları ilk ve son konuşmaları hakkında Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, Askeri Mahkemesi'nde, konuşmaların bütünüyle olduğu ama itibarıyla, sanığın, genel başkanlığı olduğu sıvası partisi ve verilmesi istenen örtü ve görüntüsü altında «TCK» nun 142/1-6 ve 142/3-4 maddelerinin ihlal ettiği» iddiasıyla açılan davanın duruşması 25 Mart Salı günü Ankara'da başlayacaktır.

Solcu oportünizm, öce yandan, sosyalist devrime geçiş veya hazırlik görevlerini görebilecek agecici iktidar alternatiflerini tümden red etmektedir. «Sol» oportünizm, leninist demokratik devrimin sosyalist devrime dönüştürülmesi teorisini, sağ oportünizmden farklı bir şekilde ama özünde yine dogmatik bir yaklaşımla ele alır ve «bellirgin ve farklı iki sosyal yapı Türkiye'de yoktur» doğrusuna yaslanarak onun tümden geçersiz olduğunu ileri sürer. «Sol» oportünizm bu teorisin günümüzde yer alan yeni gelişmeler içinde yaşayan özünü kavrayamaz ve tarihsel deneylerin zenginleştirici katkısını inkar eder. Bu teorisin yaşayan bir eylem klavuzu olarak ele alınmasını ise, Türkiye için söyleyerek, MDD'cilik olarak görür. Kısacası, antiemperyalist, anti-faşist, antitekel mücadelenin yaratılabileceği demokratik iktidar alternatiflerini yok saymaktadır.

Partimizin Gösterdiği

Parti Programı'mız şöyle diyor:

«Türkiye İşçi Partisi, gerek bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini yürütürken, gerekse işçi ve emekçi kitlelerin güncel sorunlarıyla uğraşırken, bütün bu çalışmalarını sosyalizm amacıyla ve mücadelesine yönelik ve kitlelerin yaşam düzeylerini yükseltme mücadelesini kendi başına, bağımsız olarak ve öncelikle çözüme ulaştırılacak mücadeleler olarak görüp yürütmek, yukarıda açıklanan anlayış ve amaçla sözü geçen mücadeleleri yürütmekten tüm farklıdır. Türkiye İşçi Partisi'nin demokrasi ve bağımsızlık konusunda, diğer demokratik veya sol hareketlerden ayrı edici niteliği budur.»

Tek Parti, Tek Cephe Kararında şöyle deniyor:

«Türkiye İşçi Partisi'nin Türkiye İşçi Partisi yapan özelliklerinden biri, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin bütünselliğini, işçi sınıfının mücadelesinde öncü rolünü ve bağımsızlığını sürekli olarak en büyük bir önemle gözetmesidir. Bu özellik, koruyacağımız, geliştireceğimiz bir övünç kaynağıdır. Bu özellik, Türkiye politikasındaki birçok dönüm noktasında Partimizin doğru tesbit, tutum ve çalışma içinde olmasına büyük katkılarında bulunmuş önde gelen bir mücadele ilkesidir.»

Bu mücadele ilkemizi korumak ve geliştirmek sosyalist devrime yaklaşımda sağ ve «sol» oportünizmle amansız bir mücadeleyi gerektirmektedir.

Çünkü, sosyalist devrim sorununa yaklaşımda kendini gösteren sağ ve «sol» oportünizmin bu-luştuğu ortak nokta, devrim hareketinden vazgeçmektir. Birli, sosyalist devrim perspektifini gözden katararak işçi sınıfı hareketinin bağımsızlığını fedâ etmekte, diğeri ise sosyalist devrimin sözünü edip onun gereklerini yerine getirmeyi ve önde duran görevleri red etmektedir; yani sonuç olarak ikisi de sınıf mücadelesini olanı bujuvaziyeye terk etmektedir.

Sağ ve «sol» oportünizme karşı mücadele görevi, faşist bir tehlikenin giderek ileri boyutlara ulaştığı günümüz koşullarında daha bir önem kazanmaktadır. Ağır baskı dönemlerinin besleyebileceği ideolojik geri çekilmeler ve keskin kılıflarla süslennmiş görev kaçaklığına dair demek ve işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin mücadele safınına sürekli dir ve güçlü tutmak en başta Partimizin görevidir.

Son bir ayda bir çok yerel örgütümüz il veya ilçelerinde düzenlenen yürüyüş ve mitinglerde etkin olarak rol oynadılar. Gösterilerin düzenlenmesinde ve başarıya ulaşmasında Parti örgütlerinin ilkel ve esnek politikaları olumlu sonuçların alınmasında belirleyici faktör oluyor. Eylem Birliği Platformları'nda sağlanan etkinliklerle ve örgütümüzün gücü oranında, yapılan çalışmaların belirlenen kurallara ve biçimlere altın disiplinli bir şekilde tamamlanması sağlanıyor. Karşılaşılan ilkesiz, grupçu, disiplinsiz davranışlar Partimiz örgütlerinin kararlı ve içtenlikli yaklaşımları ile etkisizleştiriliyor; olumsuzluklar tecrit ediliyor. Olumsuz tutumların sürdüren kesimler içinde kendi yönetimlerine karşı tepkiler doğuyor. Türkiye İşçi Partisi Düşmanlığı Kampanyasının izlerini taşıyan kesimlerde bu izler eylem içinde zayıflıyor, yer yer siliniyor; veya bu kampanyayı halâ sürdürmek isteyenlerin gerçek yüzleri açığa çıkıyor.

Yerel örgütler düzeyinde geliştirilen eylem birliklerinde ve çalışmalarında TSİP örgütlerinin farklı yaklaşımları gözleniyor. Kimi TSİP örgütleri eylem: birliklerinde olumlu bir tutum içinde olurlar, kimileri ise çalışmalardan uzak duruyorlar. Bu örgütler, Genel Merkezlerinin «merkezi düzeyde işbirliği olmadan yerel düzeyde yapmayı» yollu talimatını ileri sürüyorlar.

Yerel düzeyde örgütlenen miting ve gösteriler tekeli sermaye ve büyük toprak sahiplerinin, emperyalizmin desteğinde işçi sınıfı ve emekçi halkımıza yönelttiği çok yönlü saldırılara, yerel düzeyde geliştirilen faşist baskı ve teröre karşı demokratik güçlerin safını sıklaştırmalarının ifadesi oluyor. Demokrasi cephesinin örülmesi sürecinde yerel gösteriler ve eylem birlikleri olumlu birikimler sağlıyor, kalıcı adımlar atılıyor.

Anti-faşist miting ve gösterilerde örgütlerimiz etkin oluyor

İÇEL

8 Mart günü İçel'de yapılan miting, işçi ve emekçilerden büyük destek gördü. Saptanan ortak sloganların haykındığı ve disiplinli bir şekilde gerçekleştirilen miting İçel'deki ilericiler, demokrat, sosyalist güçlerin önemli bir bölümünün birleşik çalışmalarının ürünü oldu. Eylem Birliği Platformunda biraraya gelen ve ortak çalışmalar içinde bulunan Partimiz Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Birlik Dayanışma Grubu, Devrimci Demokratlar, Özgür, Türk Yolu, Birlik Yolu gruplarıyla beraber sendikalar, kitle örgütleri, gençlik örgütleri gösterinin düzenlenmesinde yer aldılar ve mitinge katıldılar. Miting öncesi İçel'in ilçelerinde ve köylerde 90.000 bildirî dağıtıldı.

8 Mart Mitingi son bir yıl içinde İçel'de düzenlenen üçüncü miting oldu. Önceki iki mitingde kendini gösteren çeşitli olumsuzluklar yapılan gösterilere gölge düşürmüştü. 8 Mart Mitingi,

yapılan bu üç mitingden en düzenli ve disiplinli idi. 31 Mart 1979'da DISK tarafından düzenlenen mitingde İGD, SGB, Kurtuluş, D. Yol gibi örgüt ve gruplarca önceden belirlenen kurallara uymama şeklinde ortaya çıkan olumsuzluklar 8 Mart Mitingi'nde artık oşimsiz bulunuyordu. Partimizin girişimi ve Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi il başkanlarının ortak imzası ile yapılan çağrı üzerine 14 Nisan 1979'da düzenlenen ve sendikalar, emekçi örgütleri, gençlik örgütlerinin katıldığı mitingde özellikle İGD'ye mensup bazı kesimlerin grupcu tutumları, ortak çalışmaya özgün çalışma haline dönüştürme cabaları, ayrıfırlık bir çizgi izleme alışkanlıkları 8 Mart Mitingi'nde etkisiz kılınıpştı. Bu olumsuzluklar Partimizin İçel il örgütünün ilkel ve kararlı politikası ve çalışmalarıyla esas olarak düzeltilmiş bulunuyor. 8 Mart'ta yapılan mitingün düzenli ve başarılı geçmesinde İçel örgütümüzün baştan beri yürüttüğü çalışmalar önemli derecede rol oynadı.

ÖRGÜT HABERLERİ

ÇANAKKALE

Çanakkale mitingi çeşitli engellemelere karşı 16 Şubat'ta yapıldı. Polis ve jandarma, ilçelerden ve köylerden mitingde katılmak isteyenlerin araçlarını geri çevirdi. Aralarında Biga ilçesi üyeleri de bulunan birçok kişi gözaltına alındı. Miting, Partimiz il örgütü ile Birlik Dayanışma grubu tarafından düzenlendi. CHP merkez ilçe-sinin miting hazırlama çalışmalarına katılması, il örgütleri tarafından engellendi. Buna karşılık bazı CHP üyeleri mitinge katıldılar. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Partimiz tarafından yapılan öneriyi red ederek, «merkezi düzeyde işbirliği yapılmadan yerel örgütler olarak işbirliği yapmama» yolunda genel merkezlerinden aldıkları talimatı ileri sürerek çalışmalara ve miting-e katılmadı. Miting'de hazırlanan ortak metin okundu.

BALIKESİR

23 Şubat'ta Bandırma'da yapılan mitingden sonra 1 Mart'ta Balıkesir'de pahallılığa, zorlamaya ve faşist baskılara karşı bir miting düzenlendi. Partimiz Türkiye İşçi Partisi ve Birlik Dayanışma grubunun öncülüğü ettiği ve 16 örgütün katıldığı miting baştan sona disiplinli ve coşuklu bir şekilde gerçekleştirildi. Miting öncesi çevre köylerde çalışmalar yürütüldü. Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin yine aynı gerekçeyle boykot ettiği mitinge yakın ilçe ve köylerden katılım oldu.

KAYSERİ

Faşist baskıların yoğunlaştığı illerden biri olan Kayseri'de yapılan miting «Ekme ve Demokrasi Miting ve Yürüyüşü» ismini taşıyordu. Mitingi Partimiz Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Birlik Dayanışma grubu ve Maden-İşçi ortaklaşa düzenledi. Miting öncesi çeşitli engellemeler yapıldı ve Maden-İşçi ve Tekstil sendikalarına baskın yapılarak çok sayıda kişi gözaltına alındı. Partimizin Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve Birlik Dayanışma grubu ile uzun bir süredir geliştirildiği eylem birliği platformu, mitingün hazırlanması ve gerçekleştirilmesinde önemli rol oynadı.

KONYA

Konya Ereğli İlçe Örgütümüzün bilimsel sosyalist platformda olan iki hareketle ortaklaşa

öncülüğü ettiği ve geliştirdiği çalışmalar kapsamında düzenlenen Miting 16 Mart'ta yapıldı. Tüm-Der, Töb-Der, Genç-İş, Tekstil, Genç-Öncü, İGD, SGB üyelerinin katıldığı miting coşuklu ve başarılı bir biçimde sonuçlandı. Miting öncesi ilçe ve çevre köylerde bildirî dağıtıldı.

KOCAELİ

Eylem birliği çalışmalarının, dışımızdaki hareketlerden kaynaklanan çok yönlü olumsuzluklar nedeniyle zaman zaman sıkışmazlara girildiği içinde, üyenin kayıtlı olduğu ilçe yönetim kuruluca yapılarak denemektir. Tüzük, kartların gerekçesi süresi bir yıl olarak kabul etmiş, ancak Merkez Yürütme Kurulu kararıyla bu sürenin iki yıl kadar uzatılabileceğini de hükmü bağlamıştır. Buna dayalı olarak geçen yıl uzatılan süre şimdî dolmuş bulunuyor.

SAKARYA

Uzun bir süredir devam eden eylem birliği platformu çalışmalar kapsamında geçtiğimiz ay içinde yapılan çalışmalar 23 Şubat mitingine yeni bir boyut kazandı. Geyve ilçesinde 12 aydır süren belediye işçilerinin grevini destekleme için geliştirilen çalışmalar sırasında, aralarında Partimiz üyeleri de olan 50 kişi gözaltına alındı. Bunun üzerine 16 Şubat'ta Belediye işçilerinin grevini destekleme ve faşist baskılara protesto için Geyve'de bir miting düzenlendi. Partimiz Türkiye İşçi Partisi ve Birlik Dayanışma grubu tarafından düzenlenen mitingde çeşitli kararsızlıklar gösterdikten sonra Türkiye Sosyalist İşçi Partisi de katıldı. Kalabalık ve coşuklu gerçekleştirilen miting çevrede büyük ilgi uyandırdı.

23 Şubat'ta Adapazarı'nda yapılan miting Partimiz ve Birlik Dayanışma tarafından örgütlendi. Miting öncesi yaygın bir propaganda çalışması yürütüldü. Bu ortak yönlendiricilik mitingün disiplinli biçimde gerçekleştirilmesinde önemli rol oynadı. Bütün kararların ortak alındığı ve yekûmlüklerin ortaklaşa paylaşıldığı miting hazırlık çalışmalarında «işçilere», «köylülere», «esnaf zanaatkarlara» yönelik olarak ayrı ayrı basılan toplam 50 bin bildirî dağıtıldı. Ayrıca 1000 duvar gazetesi ve 3000 bin afiş kullandı.

Miting, gerici-faşist güçlerin engelleme ve sabotaj etme cabalarına rağmen başarılı ile sonuçlandı. Sakarya'daki eylem birliği platformu çalışmalarına katılan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi örgütü miting boykot etti ve katılmadı.

23 Şubat Mitingi, diğer yerlerde olduğu gibi, Sakarya'da da ilericiler-demokratik hareket bakımından önemli kazanımlara sağlandı. İl örgütümüz bu çalışmada daha da güçlenerek çıktı.

KİMLİK KARTLARIMIZI YENİLİYORUZ

Ocak ayında çıkan 2 numaralı genelgele ile başlatılan Kimlik Kartlarını yenileme işlemleri tamamlanmak üzeredir. Tüzükün, konuya ilişkin maddesinde aynen «Kartın yenileme işlemi, Merkez Yürütme Kurulu'na o dönem için ayrı bir tarih belirtilmediği takdirde, Ocak-Şubat ayları içinde, üyenin kayıtlı olduğu ilçe yönetim kuruluca yapılarak denemektir. Tüzük, kartların gerekçesi süresi bir yıl olarak kabul etmiş, ancak Merkez Yürütme Kurulu kararıyla bu sürenin iki yıl kadar uzatılabileceğini de hükmü bağlamıştır. Buna dayalı olarak geçen yıl uzatılan süre şimdî dolmuş bulunuyor.

Süresi içinde kimlik kartını yenilememiş olan üyeler, tüzük uyarınca bağlı olduğu ilçe yönetim kuruluna bir yazılı bildirim yapmaktadı. Diğer yandan kart yenileme işlemi ile birlikte —varsa— aidaat borçları da ödenmekte ve Borçlar —Çağırma aboneliği de yenilenmektedir. Gene gelen raporlar, birçok üyemizin kartını yenilerken daha yüksek birimden aidaat ödemesi benimsediğini ve ayda 100 lira olan en üst birimden aidaat ödemekte bulunan üyelerimizin ise buna ek olarak her ay için belirli bir bağış taahhüdünde de bulunduğunu göstermektedir. Tüm örgütümüzün raporlarının Genel Merkez'e iletilmesi tamamlanıldı sonra gerek kartlarını yenileyen üyeler, gerekse daha üst birimlerden aidaat ödemesi benimsenmeyen yoldaşlarımızla ilişkin daha genel değerlendirmeler yapılabilecektir.

Ordu Mitingi ve Faşist Saldırıları

Trabzon İl Örgütümüzün BÜLTEN'inde Ordu miting faşist saldırılar ve idarenin yanlış tutumuyla ilişkin olarak şu görüşlere yer verilmiştir:

«Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin sömürlerini sürdürebilmeleri, ülkemizde sömürüye, baskıya, zulme karşı gelişen toplumsal muhalefetini sindirebilmeleri için, ülkemizi tekelilerin gücü babcəsi yapabilmeleri için, her tarafta olduğu gibi Trabzon'da da faşist saldırıları sürdürmektedir.

Demokrasi güçlerinin, DISK'in öncülüğünde Ordu'da gerçekleştirdikleri anti-faşist mitingün gerekiminden telaga kapılan faşist sürüler otobüslere, minibüslere saldırımdı, kadın erkek, genç ihtiyar demeden yalınca hücum etmişlerdir. Bunun son bir örneği 24 Şubat akşam üyesi Akcaoba'ta oldu. Yolu kesen faşistler durdurdıkları bir minibüsten yalınca tutakladılar ve ellerini kollarını sallayarak olay yerinden uzaklaştılar. Bunun üzerine emniyetle buşuvana yaralı yalınlar bir kez daha ibret verici ve anlamlı açık bir uygulamayla karşılaştılar. Saldırganlar değil, saldırıya uğrayanlar önce didik dilik arandı, arkasından da saatlerce göz altında tutuldu.

Bu arada Partimizin İl saymanı ve Rize İl Başkanı arkadaşlarımız da yalınların bulunan parti yayınları ve evraklarından dolayı alıkonul-

dular; evrak ve yayınlara da el kondu.

Faşistlerin yol kesmeleri, araba kurşunlamaları, öğretmen, işçi, memur demeden adam öldürmeleri yeni değil. Karadeniz Teknik Üniversitesi'nin yoluna pusu kurmaları, Necdet Bulut'tan Mete Vural'a kadar nice sosyalisti ve yurtseveri katletmeleri bunun ilimimizdeki somut kanıtları arasındadır. Ayrıca güvenlik görevlilerinin böylelerine yanlış tutumları da faşist sürülerin cüretlerini artırmakta, saldırıların daha hızlanıp yoğunlaşmasına yol açmaktadır.

Faşistler bu saldırıları ille bilime, emeğe, özgürlüğe... kısacası insanca olan tüm değerlere düşman olduklarını bir kez daha kanıtlıyorlar. Ancak Partimiz, Türkiye İşçi Partisi ve onunla birlikte bütün demokrasi güçlerinin öreceklere demokrasi cephesi, faşistlerin tüm saldırılarını püskürtmek, emeği ve özgürlüğü faşistlere kat-tilmeyecektir.»

Amasya'da Son Faşist Saldırısı

9 Mart Pazar günü faşistler Amasya'nın çevre ilçe ve köylerinden topladıkları gücde şehir merkezinde bir terör dalgası estirmek istediler. Saat 11 saatlarında toplu halde MHP il binasından çıkan grühp, Partimizin binasına doğru, önüne çıkan ilericileri de tartaklayıp döverecek saldırıya geçti. Bunun üzerine o sırada Partimize ve Partililerin devam ettiği kahvede bulunanlar da bu saldırıyı durdurmaya, kendilerini korumaya çalıştılar ve çevredeki halkın da yardımıyla faşistleri püskürttüler. Faşistlerin yardımına yetişen resmi görevliler onlarla birlikte, toplanan halka karşı ateş açtı. Sonuçta devrimci olarak tanınan bir genç öldü, Tüm-Der Şube Başkanı ile sosyal demokrat bir öğretmen yaralandı. Görevlerini belirttiklerine göre, ölenin beylik tabancası yerine üzerinde bulunan başka bir tabanca ile ateş açan bir polis kurşunlarına hedef olduğu anlaşıyordu. Bütün bunlardan sonra da gözaltına alınanlar ilericiler ve sosyalistler oldu.

Ertesi gün ölen gencin cenazesi üç bine yakın kişinin katıldığı büyük bir törenle toprağa verildi, bu sırada da olaylar oldu.

Daha sonra Valilikçe şehrin asayiş ve sosyal sorunlarını görüşmek gerekmesiyle tüm parti, demek, kuruluş temsilcileri ve şehir ileri gelenlerinin çağrıldığı bir toplantı tertiplendi. Bu toplantıda, olayların birinci sorumlusu MHP'nin de bulunduklarını öğrenen partililer bu kadar yanlış tutuma karşı protesto olarak ve MHP'nin de yer aldığı toplantılarda bütün parti örgütlerinin yaptığı gibi bu çağrıya katılmayacaklarını belirttiler. Bunun yerine, olayların vail ve diğer resmi görevlilerin yanlış tutum sonucu ve ondan göçün olarak faşistlere tertiplendiğini ortaya koyacak ve CHP il ve merkez ilçe yönetimi ve Birlik Partisi'nden yerel sendika ve kitle örgütlerine, Be-

lediye Meclisi üyelerinden sendika yöneticisi ve işyeri temsilcilerine kadar tüm demokrat, ilericiler, sosyalist kesim sözcüklerinin yer alacağı bir toplantı düzenlenmesi ve ortak bir açıklama yapılması için Türkiye İşçi Partisi il başkanlığında girişimde bulunuldu. Bir yandan da, Genel Merkez adına gönderilen ve içinde partili avukat arkadaşımızın bulunduğu heyetin de yardımıyla resmi başvurular, hasar tesbiti, tanıkların bulunması... gibi hukuki çalışmalar da sürdürülmekteydi.

Bu son saldırı da bir kez daha gösterdi ki, yurdun her köşesinde olduğu gibi Amasya'da da faşist sürüleri ancak arkalarından hissettikleri devlet gücünün himayesinde azgınlaşmaktadırlar; gene bircock yerde olduğu gibi CHP'nin, merkezin direktifi ile ortaya çıkan kararsız, ikircikli tutumu sürmektedir ve merkez, yerel örgütleri faşizme karşı mücadelede frenlemek, dizginlemektedir. Ve nihayet her yerde olduğu gibi, bu olay da bir kez daha gösterdi ki, halkın birleşmiş, örgütlü gücüne karşı faşistlerin de, onların arkasındakilerin de yapabilecekleri fazla birşey yoktur; başta bilimsel sosyalistler olmak üzere halkımız direnmektedir, azimle direnmektedir ve faşizmi püskürtmeye, demokratik hak ve özgürlüklerini çiznetmemeye kararlıdır.

İstanbul İlimizin Genelgesi

İstanbul İl Yönetim Kurulu 11 Mart 1980 tarihinde ilçe başkanlıklarına ve ekip başkanlarına yayımladığı genelge ile «Tek Parti, Tek Cephe» Kararına ilişkin olarak il örgütünde uc veren gelişmeler hakkında bilgi verdi. Genelge'de Merkez Yönetim Kurulu'nun kararından sonra toplam 37 kişinin Parti'den ayrıldığı bildiriliyor. Bu kişilerin 25'i Beykoz, 6'sı Kartal, 6'sı Şişli ilçelerinde olduğu belirtiliyor. «Hareketin önemli karar günlerinde ve büyük önemle rinde oportünist eğilimlerin Parti saflarında yer alması olasılığı sık sık görülmektedir. Yığınlar, korkaklar, deneyimsizler, inancılık köşüsüz olanlar, kısacası «geçici yol arkadaşları» genellikle bu gibi durumlarda hareketten savaurlar.» denen Genelge'de ayrılanların büyük çoğunluğunun Partiden 1978'de ihraç edilen hizbin kanlıları olduğuna işaret ediliyor. Ayrılanların, «sınıf mücadelesinin koşullarını hesaba katmadan yetersizlikleri, bu koşulların gerekli kıldığı politikayı kavramadıkları isteksizlikleri, Partiyeye karşı inancsızlıkları, Parti disiplinine karşı tavırları, Partinin kitlelerden tecrit olmasına yol açan ve Partiyi bir tartışma klübüne, bir tekkeye dönüştürme konusundaki zaafı» olan kişiler olduğu belirtiliyor.

Genelge şu şekilde sona ermektedir: «Tek cephe, demokratik iktidar, tek parti kavramlarıyla ifade edilen bu politika, sosyalist devrime varmaya kararlı olanların mücadelesine perspektifler. Geçmiş sorunlar kolektif bir çabaya çözümüdür. Partimiz şimdiki zorlu bir kavrayışa politik olarak hazırdır. Sorun, bu politikanın hayata geçirilmesinde düğümlenmektedir.»

Espiye (Giresun) İlçemiz Kuruldu, Birecik (Urfa) Özel Lokali açtı

Seçim öncesi yoğun çabalarla gerçekleştirilen örgütlerimizden Çark Başçık'da daha önce söz edilmişti. Seçim sonrasında da, temel görevlerimizden olan örgütümüzü yurt çapında yayma çalışmalarını sürdürülmektedir. Son olarak Birecik (Urfa) temsilciliğimiz özel lokalede açılmış ve Giresun iline bağlı Espiye ilçesinde de kurucu ilçe yönetim kurulunun yönetiminde çalışmaları örgütlü çalışmalarını başlatmış bulunmaktadır.

ESPIYE ilçe örgütümüz, Partimizin niteliklerine uygun olarak işçi İ. Demiröz'ün başkanlığında üç işçi ve bir köy emekçisinden oluşan kurucu ilçe yönetim kurulunun yönetiminde çalışmaları sürdürmektedir.

BİRECİK'de Parti Temsilciliği açılarak yayınlanan bildiride, «Zor günler içinde yaşıyoruz. İşbirlikçi burjuvaziler zaten kısıtlı olan demokratik haklarımızı tümden elimizden almak istiyor. Bunun için çeşitli oyunlar oynamakta» denildikten sonra, oynanan oyunlara örnekler verilerek dikkat çekiliyor ve son zamanlarda yasal şiddetin de genç ihtiyar ayırt etmesizsin öngörüldüğü, amaç halkı yıldırmak, korkutmak olduğu belirtiliyor ve bildirisi şu satırlarla son buluyordu:

«Burada bilimsel sosyalistlere büyük görev düşmektedir. Bu görev anlayışıyla bu zor koşullarda Birecik'de Parti Temsilciliği lokali açmış bulunuyoruz. Bundan sonraki hedefimiz Parti şubesini oluşturmak. Mücadelemizi örgütlü olarak sürdüreceğiz.»

«Yaşasın ilericiler, demokrat, sosyalistlerin kalıcı birliği!»

«Selam bizden önce ve bizimle beraber bayrağı dik tutana!»

Birecik temsilciliğimiz, bildirideki sözünü tutarak Parti İlçe Yönetim Kurulu'nu oluşturmak üzere ilk adımlarını atmış ve yeni üyeler kazanmaya başlamış bulunmaktadır.

MERKEZ BİLDİRİLERİ

Demokratik

Mevziler

Sonuna Kadar

Korunacak,

Saldırı

Püskürtülecek

TARİŞ olaylarının bütün yoğunluğuyla sürdüğü günlerde Başkanlık Kurulu'muz, bu olaylardan kalkarak, önümüzdeki dönemin lvedi gereksinimlerine ışık tutan bir «değerlendirmeye» yöneldi. Bu değerlendirmeyle ayen sunuyorum.

«Demirel hükümetinin işbaşına geçmesiyle birlikte ivme kazanan, tekceli sermayenin ekonomik-demokratik, politik her alanda, işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza karşı giriştiği saldırı TARİŞ olaylarında en açık ifadesini buldu. Zaten son derece kısıtlı bulunan ve sıkıyönetim bölgelerinde fiilen uygulanamaz duruma dönüşmüş olan demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısıtlayıp önlemeye yönelik baskı yasafları ve bunu çok aşan fiili uygulamalarla birlikte yerli ve yabancı tekelilerin istemlerini gerçekleştirirken işçi ve emekçileri daha da bunalıta ekonomik karar ve uygulamalar, saldırının boyut ve şiddetini gözler önüne sermekte idi.

TARİŞ birimleri, İzmir'in emekçi halkına karşı bir faşist saldırı ösü haline gelmek için uygulananlara başlanan plan, MC'nin devrimeyle gerçekleştirileceğini bulamamıştı. Demirel'in MHP desteğinden yeniden iktidar olmasıyla birlikte aynı planın da yeniden ve daha büyük bir kararlılıkla uygulanması için hiç vakit yitirilmedi. Başlarındaki idarecilerin yerine kendilerinin getirilmesiyle birlikte yüzlerce işçinin isten otlatması ve gerek isten atılma, gerekse faşistleştirme girişimlerine karşı gösterilen hoşnutsuz ve direnç kan ve ateşle bağlanmaya çalışıldı.

Yüzbinlere varan işçinin toplu sözleşme görüşmelerini sürdürüldüğü ve tekelci sermayenin anlaşma için en ufak bir niyetinin görül-

mediği bu ortamda TARİŞ benzeri yeni saldırıların tezahürlandığı da muhakkaktır. Buna karşılık, son örneği TARİŞ'te görüldüğü üzere işçi sınıfımız ve onu destekleyen geniş halk yığınları, bu arada, sadece bir korkunum ifadesi sayılamayacak ölçüde geniş katılımıyla esnaf ve zanaatkar direnişinin de ortaya koyduğu üzere geniş kitleler, sermayenin kendilerine dayattığı açık recetesini kabul etmemekte kararlı olduklarını da bir kez daha göstermiş bulunmaktadırlar. Saldırının yoğunlaştığı ölçüde direnişler, grevler, dayanışma grevlerinin birbirini izlemesi ve işçi sınıfının et etkin bir mücadele aracı olan genel grev'in gündeme gelmesi kaçınılmaz olacaktır. Ve bütün bunlarla birlikte tüm demokratik hakların sonuna kadar kullanılarak kitle eylemlerinin geliştirilip yaygınlaştırılması, en büyük kitle katılımıyla kazanılması demokratik mevzilerin sonuna kadar müdafası ve saldırının püskürtülmesi gerekmektedir.

Sermayenin oyununa gelerek yığınlardan tecrit olmaksızın, tersine tekelileri ve faşizmi tecrit ederek en geniş kitlessel katılım ve destekle bu saldırı boşa çıkarılabilir, çıkarılmadık ve de çıkarılacaktır.»

Yaşasın

Tekstil

İşçilerinin

Mücadelesi

Tekstil işçilerinin grevinin başladığı gün, Basın Bürosu sekreterimiz Türkiye İşçi Partisi adına grevci işçi kardeşlerimizi kutladı ve Partimizin bütün gücüyle grevçileri desteklediğini bildirdi. Sekreter Gündüz Mutluay'ın konuya ilişkin demeci aşağıdadır:

Tekstil işçileri patronların 30 bin işçiyi «yoksulluğa mahkum etme, baskı altında tutma» he-sabını boşa çıkarmak için eyleme geçti.

Tekstil işçilerinin de katılımıyla işçi sınıfının grev bayrağı daha da yükseldi.

Hükümetin «ekonomik önlemleri» ile açlığa mahkum edilmek istenen işçi sınıfı, baskılara boyun eğmeyeceğini, yoksulluğa daha fazla katlanmayacağını Tekel'de, Tarış'te, Ant Birlik'te ve diğer işyerlerinde gösterdi. Tekstil işçileri, yorun Maden-İş, Tekel işçileri mücadeleye katılıyor.

Tekelci burjuvazinin ve onun iktidarının emekçi halk kitlelerine karşı saldırısını püskürtmek için işçi sınıfımız en önde mücadele ediyor.

İşçi sınıfı hem ekonomik-demokratik mücadelede, hem politik mücadelede emperyalizme, faşizme, tekelilere ve sovenizme karşı cephe ve eylem birliğinin öncülüğünü yapıyor.

İşçi sınıfı baskıya ve sömürüye karşı mücadelede son sendikalar cemherini de kırıp atıyor. Tekstil işçilerin grev olanlarında patronları dize getiren, sınıf kardeşlerinin son Tek-siftten kurtuluşunun da yolunu açıyor.

Türkiye İşçi Partisi, Tekstil işçilerinin grevi kutluyor, sonuna kadar ve bütün gücüyle destekliyor.

Yaşasın Tekstil işçilerinin mücadelesi! Yaşasın işçi sınıfının baskıya ve sömürüye karşı mücadelesi!

Yaşasın emperyalizme, faşizme, tekelilere ve sovenizme karşı eylem ve cephe birliği!

12 Mart'ın

Yıldönümünde

Eylem ve Cephe

Birliğine

Çağrı

Merkez Basın Bürosu Sekreterliğine 12 Mart'ın yıldönümü dolayısıyla yayınlanan bildiride, yeni 12 Mart'lara izin vermemek için demokrasi güçleri eylem ve cephe birliğine çağrıldı. Bildiride şöyle deniyordu:

«12 Mart müdahalesi ülkemizin işçi, emekçi halk kitleleri tarafından mahkum edilmiş ve geri püskürtülmüş bir faşist saldırıdır.

«12 Mart'ın yıldönümünde bugün, demokratik hak ve özgürlükler, demokratik görünüm altında ağır bir saldırıyla karşı karşıyadır. Antidemokratik yasal düzenlemeler Demirel iktidarının ilk üç gününde 12 Mart döneminin boyutlarına ulaşmıştır.

«Demokratik örgütlerin kapatılması; sosyalistlerin, ilericiler ve demokratların, gözaltına alınması, işkenceler bugünden 12 Mart dönemi uygulamaları düzeyine vardinmiştir.

«12 Mart faşist müdahalesinin püskürtülmesinin üzerinden on yıl geçmeden, Türkiye'nin kısıtlı demokrasisi yeniden ve daha ağır faşist saldırı ve tehdit altındadır. Emperyalizm ve tekelci büyük burjuvazi ülkeyi kitleli sokakları ağır bunalımın tufanına işçi ve emekçi halk kitlelerine ödetmek için faşizmi tezgahlamak peşindedir.

«Ülkemizin bütün demokratik güçleri ağır bir tarihi sorumlulukla karşı karşıyadırlar. Faşist saldırının püskürtülmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması, emperyalizm ve tekelci-ler, etelenemese lvedi bir görevdir. Faşizmin karşısında susan, mücadeleden geri duranlar ancak faşizm tezgahlarının işini kolaylaştırlar.

Faşizme karşı mücadelede bireysel terör yoluyla sonuç almaya çalışan maceracılar da faşizmin ekmeğine yağ sürerler.

«Türkiye İşçi Partisi, yeni 12 Mart'lara geçit vermemek, faşizm planlarını boşa çıkarmak için, halkın devrimci demokratik iktidarı kurmak için bütün demokrasi güçlerini eylem ve cephe birliğine çağırıyor.

«Demokrasi mücadelesinde oturup beklemeye de, maceracılığa da yer yoktur.»

Emperyalizm 'Yardımları'

Türkiye'yi

'Bunalım Kuşağında'

Tehlikeli Bölgeye Sürüyor

Türkiye Batı'nın «bunalım kuşağı» adını verdiği bölgede yer alan ülkelerden biri. Üstelik, son yıllarda bu «bunalım kuşağı» içinde bulunan ülkeler birer birer emperyalist ilişkiler açısından kurtulduklarına, Türkiye bu ilişkilerle daha da bağımlı bir duruma geliyor. 1970'lerin sonunda ve 1980'lerin başında Türkiye'nin kendi iç dinamikleri ile gelişen nesnel koşullar, dünyada emperyalizmin yeniden gündeme getirdiği «soğuk savaş» koşullarıyla çıkıyor.

Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığı hem siyasal hem de ekonomik yönden pekiştirilmeye çalışırken, bu çembere kırarak güçler de geliyor. Türkiye'de emperyalizmin dayattığı koşulları kırabilmek için, bu koşulların kaynaklandığı ilişkileri açıkça ortaya çıkarmak gerek. Emperyalizmin dayattığı siyasal koşulları ekonomik koşullarla birlikte ele almak gerek. Temeldeki siyasal koşulları ekonomik koşullarla birlikte ele almak gerek. Temeldeki ilke aslında kapitalizmin temel ilkesi. En büyük maliyetle, Türkiye'den en geniş oranda yararlanabilmek. Bu ilke, emperyalizmin ağındaki diğer özelliği, Türkiye için de geçerli.

Ecevit hükümetinin ABD ile parafettiği Savunma İşbirliği Anlaşması'nın Türkiye için hangi koşulları getirdiği henüz bilinmiyor. Bu anlaşma bir türlü yürürlüğe konulamadığından, Türkiye'deki Amerikan üslerinin çalışmasını sağlayan geçici statü bir kaç kez uzatıldı. Bu ay yeniden uzatılacak. Burada Türkiye'yi bekleyen tehlike, Orta Doğu'da yıkılan CENTO'nun yerine emperyalizmin mağasını yapacak yeni bir pakta sürülenmek. Bu askeri pakta cin kardeğini Mısır ile İsrail arasındaki Camp David Anlaşması oluşturuyor. Türkiye'de burjuva basınına da yansıyan ABD Kongre raporlarında ise Türkiye'nin «İsrail ile, fazla açıktan açığa olmakla birlikte, sürdürüldüğü iyi ilişkiler» övülüyor. Böylece bir pakta oluşturulması için İngiliz ve Amerikan yöneticileri boyuna Ankara'ya gelip gidiyorlar. Emperyalizmin güdümündeki bu askeri pakta amacı, Orta Doğu'da İlerici, demokrat Arap ülkelerine karşı, gerici bir cephe kurmak, petrol yataklarının tehlikeye düştüğü bahanesiyle, bu pakta oluşturan ülkeleri askeri bir saldırının sicrama tahtası haline getirmek.

1980'lerin başında ABD emperyalizminin, 1950'lerin özelemi içinde dünya sosyalist sisteminin

çevresinde bir «bağımsızlık kordonu» kurma çabalarına yeniden döndüğü görülüyor. İran ve Afganistan'ın denetimlerinden kesinlikle çıkmasından sonra, bu işlev Pakistan, Türkiye, İsrail, Mısır, Suudi Arabistan, Kuveyt, Umman gibi ülkelerle, Hint Okyanusu ile Akdeniz'deki Amerikan askeri gücüne verilme durumunda. Bu gizleniyor. Böylece bir pakta, ilerici Arap ülkelerine karşı bir cephe niteliği taşıyacağı öylesine açık ki, bunun için daha şimdiden Türkiye ile güney komşusu Irak arasında paypay olaylar ve gerginlikler çıkarmak isteniyor. Böylece Türkiye'de kamuoyu oluşturma çabalarına giriliyor.

Gene, Türkiye'nin sosyalist ülkeler ve Sovyetler Birliği ile ilişkilerine ipotek konulmak isteniyor. ABD Kongre raporunda, Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında bugünkü ilişkilerin «izin verilebilir» nitelikte olduğu belirtiliyor, ancak bundan daha ilerisinin «kuşku yaratabileceği» tehdidi savruluyor.

Emperyalizmin temsilcileri ile yapılan «ekonomik görüşmelerde» ise Türkiye'den sosyalist ülkelere ekonomik ilişkilerini pek yaygınlaştırmaması istendiği de bilinen bir gerçek.

Türkiye'nin komşularıyla arasındaki ilişkilerin bozulması için Türkiye topraklarına cacasusluk üsleri, nükleer roket ve silah depoları da büyük bir rol oynuyor.

Türkiye'nin emperyalizme bağımlılığı bir de «ekonomik yardımlarla» belirleniyor. Türkiye'yi en ucuzla kapatmak» hesapları yapıyor. MHP destekli Demirel hükümetinin TRT'si ve burjuva basını yazıp söylediklerine bakılırsa, Federal Almanya, İngiltere ve ABD olmak üzere tüm emperyalist dünya Türkiye'ye «yardım» için seferber olmuş. Oysa rakamlar ortaya döktükçe hergün radyo ve TV haberlerini dolduran, gazete manşetlerini oluşturan bu haberlerin gücünü ortaya çıkıyor. ABD Türkiye'nin ancak bir aylık petrol faturası olan 300 milyon doları ödemek için nazlanıyor. Alman ekonomik «özelliklerini» başarıyla ulaşması için Merkez Bankasında hiç değişim 3 milyar dolarlık bir rezerv bulunması gerektiğini Türkiye'nin büyük sermaye uzmanları bile söylüyor, döviz yokuşunda yüzde 50 oranında devalüasyon yapıyor. 3 milyar yerine, sağlanabilen para bugün 800 milyon doları geçmiyor. O da alınan vaatlerin İsviçre Bankalarına kırıncılması yoluyla. Mart ayının

üçüncü haftasında OECD toplantısında verilen sözlerin hepsi tutulduğu takdirde Türkiye 1 milyar 400 milyon dolar kadar döviz bulabilecek. Ama bunların hangi koşullara bağlandığını da işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri yaşamdan öğreniyorlar. Akıl almaz ölçüde artan pahalılık hâlâ işçilerin, köylülerin, küçük esnaf ve zanaatkarların sırtına yüklenmek isteniyor. Pahalılığın nedeni olarak utanmazca, artan işçi ücretleri gösteriliyor ve işçi sınıfının sendikalarla özgürlüğünün ortadan kaldırılması hesaplanıyor. İşçi ücretlerinin dondurulması isteniyor.

«Yardımlar» sözcüğü altında emperyalizmin koruncu yüzü gizlenmek isteniyor. Oysa Birleşmiş Milletler İstatistiklerine göre gelişmekte olan ülkelere yapılan bu tür «yardımların» toplamı 1965 yılında 38 milyar dolarken, 1974 yılında 140 milyar dolara ve 1977 yılının sonunda da 250 milyar dolara yükseldi. Bu tür «yardımlar» karşılığı yoksul ülkelerin emperyalist metropollere ödemek zorunda oldukları faizler ise 1955 yılında 700 milyon dolardan, 1975'de 12 milyar 700 milyon dolara çıktı. Gene Birleşmiş Milletler'in istatistiklerine göre, borçlanma bu hızla giderse 1980'lerin ortalarında, emperyalist ülkelere, gelişmekte olan ülkelere akan paranın tümü, borçların yalnızca faizlerini bile ödemeye yetmeyecek. Yoksul ülkelerin emperyalist metropollere borçları katlanarak artarken, tekellerin gösterdiği gelişme de ilgi çekti. 1966 yılı ile 1975 yılı arasında Amerika merkezli tekel her tam 7.624 şube açtılar dünyada. Bunların 2.378'i ise yoksul ülkelere.

Bu «yardımların» bir diğer yönü de hepsinin koşullara bağlı olması. ABD'nin sağladığı yardımların büyük bir bölümü Amerikan şirketlerinin mal ve hizmetlerini satın alma koşulu ile geliyor. Böylece Amerikan ekonomisi için iş hacmi yaratılıyor. ABD Dışişleri Bakanı Cyrus Vance'in bizzat belirttiği gibi, ABD yönetiminin Dünya Bankası gibi kuruluşlara yatırdığı her dolar karşılığında ABD ekonomisinde 2 dolarlık iş hacmi yaratılmış oluyor.

«Yardımlar» peşinde koşmanın Türkiye'ye getirdikleri ve getirecekleri bunlar. Emperyalizmin zincirini kırmak, Türkiye'de bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi yapan güçlerin birliğine ve örgütlülüğüne bağlı.